

5

การฝึกภาคสนามร่วมๆ

ครั้งที่ 17

ร้อยยลลี ณ บ้านรีสอร์ท 203



ลิมเจตน์...ลิมเจตน์
ภาตสนามร่วมๆ รามกาใจ
ลิมเอ็ดกิงจิมสอง
อาจารย์ตมจิได้นาม
พต 1 ม้านนาพิง
นมื่ออกแอ็กสูดกัน
พต 2 ม้านหนองผ้อ
แปดนลิ่งแปดนรรฆ
พต 3 ม้านหนองโฮ
ได้อักว่าดรีนตรง
พต 4 อาจสามารถ
ลิมลิ่งลิ่งการงานตรม
ลิ่งเธาเจดลภา
โนมนำลิ่งอิงม
วันนั้นกพของ
แปดใจงน่งนา

บั้งเงินขาวกักตอไม
มุ้งการในดัก้าสู่ชน
นควนตรักตรองกิงก้นควน
ร่วมผสานลภาควิด
ไล่ลิ่งงมโนนลภาอ
สูดแปดนลิ่งลิมเอ็ดนลิ่ง
อือลิ่งลิ่งลิ่งลิ่งลิ่ง
แปดโตรงการงานตรมตรน
ลิ่งลิ่งลิ่งลิ่งลิ่งลิ่ง
ร่วมมรรลิ่งลิ่งลิ่งลิ่ง
ลิ่งลิ่งลิ่งลิ่งลิ่งลิ่ง
จนมรรลิ่งลิ่งลิ่งลิ่ง
อนันต์ดาร์มื่อนาม
ทักแปดวันตามไทพเจริณ
อาจารย์นลิ่งลิ่งลิ่ง
ผากกลอนมาแปดลิ่งลิ่ง

นก ณ นนาพิง
20 ตุลาคม 2542

ระหว่างวันที่ 11-22 ตุลาคม 2542

ณ ตำบลนาเพียบ อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น



บทนำ

การฝึกภาคสนามร่วมๆ ครั้งที่ 17 มีนักศึกษาจาก 6 คณะ ได้แก่ คณะ แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ เภสัชศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ และสัตวแพทยศาสตร์ ชั้นปีที่ 3-4 จำนวน 588 คน คณาจารย์ 64 คน ทำการ ออกฝึกในพื้นที่ตำบลนาเพียง อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ภายใต้การดูแลของ รองศาสตราจารย์ นพ.สมเดช พินิจสุนทร คณะแพทยศาสตร์ รับตำแหน่งเป็น ผู้อำนวยการฝึกฯ พร้อมคณะกรรมการร่วมจากทุกคณะ กระบวนกิจกรรมได้เริ่ม ขึ้นและเป็นไปตามขั้นตอนเพื่อให้ทุกอย่างมีความพร้อมสำหรับการออกสู่พื้นที่ ได้ มีการจัดปฐมนิเทศนักศึกษาเพื่อแนะนำกฎระเบียบและแนะนำพื้นที่ในปลายเดือน มิถุนายน และจัดประชุมวางแผนบรรยายวิชาการอีกหลายครั้ง นักศึกษาที่ได้รับการ จัดกลุ่มทำงานโดยแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกแตกต่างกันวิชาช่วยกันวางแผน โครงการ ขณะที่คณาจารย์ก็ต้องมีการซักซ้อมทำความเข้าใจร่วมกันในทางวิชา การเป็นการสร้างความสัมพันธ์ในหมู่อาจารย์ต่างคณะได้อีกทางหนึ่ง ประสบการณ์ ทั้งสิ้นทั้งมวลที่มหาวิทยาลัยโดยคณะกรรมการดำเนินงาน จะสัมผัสได้ผลมาก น้อยไม่เพียงแค่ว่าจากหลักสูตรที่ได้รับการปรับปรุงมาอย่างดีเท่านั้น แต่ยังรวม ถึงความตั้งใจจริงของนักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม สิ่งที่เขาได้รับถือว่าเป็นพื้นฐานแห่ง อนาคต เพราะนักศึกษาโดยเฉพาะศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ จำเป็นต้องเข้าใจ อย่างลึกซึ้งถึงการทำงานกับประชาชนโดยเฉพาะในชุมชนชนบท มีทัศนคติที่ดีของ ผู้ให้บริการด้วยความสำนึกแห่งการเสียสละ ตระหนักถึงโอกาสที่สังคมให้แก่เรา อย่างที่หลายคนไม่ได้รับ

เขต 1 ประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน คือ หมู่ 1 บ้านนาเพียง หมู่ 2 บ้านโนนลาน หมู่ 3 บ้านโนนสาวเอ้ หมู่ 4, 13 บ้านเหมือดแอ่ มีบ้านที่นักศึกษาเข้าพัก 21 หลังคาเรือน รวมจำนวนนักศึกษา 235 คน ในช่วงการฝึกปฏิบัติงานในพื้นที่ นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อชุมชน 3 กิจกรรมคือ โครงการ บริการชุมชน โดยดำเนินการรวมทั้งเขต มีทั้งสิ้น 15 โครงการ การวินิจฉัยชุมชน แยกเป็นรายหมู่บ้าน โครงการเพื่อแก้ไขปัญหาชุมชน แยกเป็นรายหมู่บ้าน โครงการ ประเภทให้ความรู้ จำนวน 7 โครงการ ได้แก่ โครงการเดินทางอย่างไรให้ ปลอดภัยถึงบ้าน โครงการป้องกันและควบคุมโรคอุจจาระร่วง โครงการให้ความรู้ เรื่องการปฐมพยาบาล โครงการส่งเสริมสมุนไพรเพื่อสุขภาพ โครงการให้ความรู้

ด้านโภชนาการและอนามัยเด็กแก่ผู้ดูแลเด็ก โครงการคุ้มครองผู้บริโภค โครงการ
อนามัยสิ่งแวดล้อมภายในบ้านและบริเวณบ้าน โครงการประเภทให้ความรู้และ
ให้บริการ จำนวน 8 โครงการ ได้แก่ โครงการสุขภาพดีสู่ผู้สูงวัยด้วยการออก
กำลังกาย (ซีกง) โครงการส่งเสริมสุขภาพอนามัยเด็ก โครงการตรวจคัดกรอง
และส่งเสริมสุขภาพผู้ป่วยเบาหวาน โครงการลดปวดในผู้สูงอายุ โครงการส่งเสริม
ดูแลสุขภาพปากและฟัน โครงการตรวจหาหนองพยาธิในเด็กวัยเรียน
โครงการตรวจคัดกรองหาสารเคมีกำจัดศัตรูพืชในเกษตรกร โครงการสร้างสวน
สมุนไพรและส่งเสริมการใช้สมุนไพรใกล้ตัว ผลการวิจัยชุมชนและการจัด
ลำดับความสำคัญของปัญหาที่ทำเป็นรายหมู่บ้าน ได้ปัญหาตามการจัดลำดับ
ความสำคัญร่วมกันระหว่างนักศึกษา ผู้นำชาวบ้านและชาวบ้านที่สนใจ หมู่ 1 ได้แก่
ปัญหาแหล่งเพาะพันธุ์ยุง พาหะนำโรคและเชื้อโรค ปัญหาปวดเมื่อย ปัญหาโรค
เบาหวานหมู่ 2 ได้แก่ ปัญหาบ้านและบริเวณบ้านไม่ถูกสุขลักษณะ ปัญหาเด็ก
แรกเกิดถึง 5 ปี ขาดสารอาหารระดับ 1 ปัญหาพื้นน้ำนมผุในเด็กวัยเรียน หมู่ 3
ได้แก่ ปัญหาโรคเบาหวาน ปัญหาปวดเมื่อย ปัญหาสุขภาพปากและฟันในเด็ก
หมู่ 4 ได้แก่ ปัญหาการกำจัดน้ำเสียและขยะมูลฝอย

เขต 2 ได้ฝึกปฏิบัติงานในพื้นที่ หมู่ 6 บ้านหนองผือ โดยมีนักศึกษาของ
เขต 2 ทั้งสิ้น จำนวน 94 คน ได้จัดโครงการบริการชุมชนขึ้นจำนวนทั้งสิ้น 8 โครงการ
ได้แก่ โครงการเยาวชนไทยกับสมุนไพรพื้นบ้าน โครงการอนามัยเด็กก่อนวัยเรียน
โครงการเด็กรุ่นใหม่ยิ้มสดใสรักฟันสวย โครงการให้ความรู้เรื่องการใช้สารป้องกัน
กำจัดศัตรูพืช โครงการร่วมมือร่วมใจป้องกันโรคไข้เลือดออก โครงการออก
กำลังกายแบบซีกงเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ โครงการบ้านน่าอยู่ถูกสุขลักษณะ และ
โครงการนวดไทย จากกิจกรรมการค้นหาปัญหาในชุมชนที่ได้ดำเนินการ คือ
โครงการร่วมมือร่วมใจป้องกันโรคไข้เลือดออก และโครงการให้ความรู้เรื่องการ
ใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช และโครงการกำจัดขยะในหมู่บ้านหนองผือ รวมเป็น
โครงการแก้ไขปัญหามูลฝอยในชุมชน จำนวน 3 โครงการ

เขต 3 มีโครงการบริการชุมชนทั้งหมด 7 โครงการ ได้แก่ โครงการ
อาหารเสริมเพื่อสุขภาพ โครงการสมุนไพรใกล้ตัว โครงการพิชิตยุงลายป้องกัน
ไข้เลือดออก โครงการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารและยา โครงการหนุนช่วย
อนามัยดี โครงการอนามัยผู้สูงอายุ โครงการบรรเทาอาการปวดเมื่อยโดยการ



นวดแผนไทย ปัญหาสำคัญที่ค้นพบและเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้แก่ ปัญหา การขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีและการกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมี ปัญหา เรื่องยุ่ง และปัญหาการกำจัดขยะ

เขต 4 มีโครงการบริการชุมชน 12 โครงการ ได้แก่ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น โครงการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมโรคในสัตว์ปีก โครงการกำจัดหอยเชอร์รี่และการแปรรูป โครงการให้ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยแก่เด็ก โครงการแนะนำการใช้ยาเบื้องต้น โครงการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในผู้สูงอายุ โครงการอบรมอาสาสมัครนวดไทยคลายปวดหลัง โครงการตรวจและให้ความรู้เกี่ยวกับโรคหนองพยาธิในชุมชน โครงการกำจัดลูกน้ำยุงลาย ป้องกันโรคไข้เลือดออก โครงการอนามัยเด็กวัยเรียนในชุมชน โครงการส่งเสริมภาวะโภชนาการในเด็กก่อนเรียนวัย โครงการสำรวจภาวะโลหิตจางในเด็ก โครงการแก้ไขปัญหามลพิษในชุมชน แบ่งตามหมู่บ้าน บ้านอาจสามารถหมู่ที่ 8 ได้แก่ โครงการฟันดีมีสุข โครงการกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน โครงการกินอยู่อย่างไรทางไกล พยาธิ บ้านอาจสามารถหมู่ที่ 9 ได้แก่ โครงการสุขาภิบาลกำจัดขยะจากครัวเรือนในหมู่บ้านอาจสามารถ (หมู่ 9) บ้านสัมภพหมู่ที่ 10 ได้แก่ โครงการแก้ไขปัญหาการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โครงการการควบคุมและกำจัดหอยเชอร์รี่ โดยวิธีที่ไม่ใช้สารเคมี บ้านอาจสามารถหมู่ที่ 12 ได้แก่ โครงการกำจัดและควบคุมปริมาณหอยเชอร์รี่

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ชื่อว่าเป็น “คลังภูมิปัญญาแห่งอีสาน” การพัฒนาภาคอีสานในช่วงเกือบ 4 ทศวรรษที่ผ่านมาเป็นสิ่งพิสูจน์ ศักยภาพอันไร้ขีดจำกัดของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน การพัฒนาจากแผ่นดินที่แห้งแล้งเป็นผืนแผ่นดินแห่งความชุ่มชื้น จากใบหน้าที่อาบน้ำตาเป็นใบหน้าที่ยิ้มแย้ม จากความป่วยไข้ที่ยากจะเยียวยาเป็นความแข็งแรงของการบริการด้านสุขภาพ จากปรัชญาของสถาบันที่จะพัฒนาแผ่นดินให้เจริญรุดหน้าอย่างไม่มีที่สิ้นสุด หลักสูตรด้านการแพทย์สาธารณสุขเป็นสิ่งหนึ่งที่ทางมหาวิทยาลัยได้จัดขึ้นเพื่อผลิตบัณฑิตสาขานี้ออกทำงานรับใช้สังคม การเรียนในสาขานี้จำเป็นจะต้องเข้าใจสภาพโดยรวมของสังคมการที่นักศึกษาได้ออกฝึกในสังคมจริงเป็นสิ่งที่หนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์แทบทุกด้านของการทำงานร่วมกัน เพราะสิ่งหนึ่งที่บุคลากรด้านสาธารณสุขต้องมีก็คือ ทีมงานที่ดี



บันทึกประจำวัน

วันจันทร์ที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2542

หกจุดศูนย์ฯ นอ ฉันตื่นด้วยความสดชื่นเบิกบานใจเตรียมพร้อมที่จะเปลี่ยนที่กินที่นอน ก่อนถึงเวลาเจ็ดโมงสี่สิบห้านาทีรดน้ำต้นไม้ก่อนที่จะไม่อยู่อีกสองสัปดาห์



เวลาแปดโมงเศษฉันกับทีมนักศึกษาอีกห้าคนเดินทางบนรถมินิบัสของคณะแพทย์คันสี่เขียวราวเก้าโมงเก้านาทีก็เข้าสู่เขตตำบลนาเพียงและได้เข้าบ้าน 6/1 แม่ปุย แต้สูงเนิน มีสถานที่ที่ทิ้งริสอร์ทให้พักผ่อน มีทุ่งนาสีเขียวด้านหลังแลเห็นใจบ้านของเราคือ บ้าน 203 ประกอบด้วย โก๋ (สัตว์แพทย์) จบ (สาธารณสุข) แหม่ม (ทันตแพทย์) บีม (กายภาพบำบัด) นิด หน่อง (เทคนิคการแพทย์) แบนก์ ตอย แซ่ (แพทย์) เก๋ เอ๋ แหม่ม (เภสัชฯ)

บ่ายโมงกว่าฝนก็พลันตก ราวๆ เกือบสี่โมงจึงหยุด ฉันปั่นจักรยานตระเวนไปสำรวจพื้นที่เริ่มจากสถานีอนามัยบ้านหนองผือ พูดคุยกับพี่เกษสุวรรณ สังกะวิทย์ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน 5 วันนั้นเป็นวันแรกและวันปรับตัว ฉันเองก็ยังมีหัวกับความรับผิดชอบแต่คิดว่าคงลุล่วงได้ คำนี้การบอกกล่าวเล่าแจ้งต่อที่ประชุมบ้านคงพอรู้แนวทางชีวิตในสิบสองวันนี้แน่นอน โอ้ ! ฟ้าจำฟ้า ขณะประชุมรวมที่วัดฝนก็ตกกระหน่ำ แต่ราวสี่ทุ่มก็หยุด พอให้พวกเราเดินไปตามถนนแฉะๆ กลับบ้าน มีเวลาอาบน้ำและเข้านอน



วันอังคารที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2542

เสียงไก่ขันปลุกให้ตื่นฉันลุกขึ้นในยามเช้าและรีบไปนำออกกำลังกายแบบซึกที่วัด เหนื่อยพอควรกับหน้าที่ประสานงานและดูแลความเรียบร้อยต่างๆ เกือบเก้าโมงย้ายไปประสานงานที่บ้าน 201 เรื่องที่มีนักศึกษาสาขาเทคนิคการแพทย์ได้รับข่าวการเสียชีวิตของคุณพ่อ เราจึงมีการอนุมติกรณีพิเศษให้เดินทางกลับบ้านที่จังหวัดศรีสะเกษ และรีบกลับมาร่วมฝึกให้เร็วที่สุด อาจารย์วีรศักดิ์ ชายผา หัวหน้าเขตพาไปส่งขึ้นรถชุมแพ-ขอนแก่น ที่ปากทางบ้าน



หนองแก จากนั้นเราพอจะมีเวลาจึงได้โอกาสสำรวจเขต 1 บ้านนาเพียง โนนสาวเอ้ และบ้านเหมือดแอ่ ได้พบอาจารย์สุชาติดา และอาจารย์บังอรศรี ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน รวมทั้งอาจารย์ วิบูลย์ ภาควิชาเภสัชกรรมชุมชน ทักทาย กันได้ไม่นานเราก็ต้องรีบกลับเขต 2 มาทัน รถหน่วยโสตทัศนูปกรณ์ และรถขนจักรยาน มาถึงพื้นที่พอดี



บ่ายสามโมงชวนอาจารย์นฤมลออกสำรวจ พื้นที่เริ่มที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน หรือบ้าน 206 ซึ่งอาจารย์ชัชวาลย์ และอาจารย์นงลักษณ์ เป็น อาจารย์ประจำบ้าน แล้วไปรับจักรยานที่บ้าน 201 ปั่นไปกินขนมต้มที่บ้าน 205 มีโอกาส สนทนากับนักศึกษาศรีปริญาโท จอห์นสัน พิมพิสาร ครั้นจะเดินทางกลับก็เลยชวนกันไปเยี่ยมเขตสอง ที่ตลาดอาจสามารถ ได้พบปะอาจารย์ปริดา อาจารย์ชาญชัย อาจารย์ ปัตพงษ์ และอาจารย์ปิยธิดา (เป้า) แต่ละคนล้วนน่ารักดูขมุขขึ้น เบิกบานใจ อธิษฐานดี ทุกคน ท้ายชั่วโมงที่ทำภาคบ่ายฉันปั่นจักรยานไปประชาสัมพันธ์ที่หอกระจายข่าวที่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน ก่อนพาอาจารย์นฤมลไปเยี่ยม บ้าน 207 จึงกลับบ้านเรา

คำนี้มีอะไรดีๆ ของบ้าน 203 ให้ทำอีกมาก ฉันเริ่มให้นักศึกษาทำแบบประเมิน กันเองและนำเสนอวงประชุมบ้านด้วยวาระมากมาย วิธีการดำเนินงานและจับสลากกิจกรรม เราใช้เวลา หนึ่งชั่วโมงก็เสร็จ โดยเฉพาะเรื่องแจ้งเพื่อทราบ จาก กรรมการเขต และมีเรื่องเด่นคือ **มติการห้ามนอน กลางวัน** ซึ่งนักศึกษาเสนอกันเอง สุดท้ายฉันตรวจ สมุดบันทึกประจำวันของนักศึกษา



และเขียนบันทึกต่ออีก นิด ก่อนคิดจะนอน ทิ้งท้ายด้วยคำพังเพยที่ ว่า “**เลี้ยงช้าง กินขี้ช้าง**”



วันพุธที่ 13
ตุลาคม พ.ศ.
2542

วันที่สามของการ
ฝึกภาคนามร่วมๆ ฉันยังคง
ตื่นเช้าตามปกติและไปร่วมนำออก
กำลังกายแบบซึกงตอนเช้า มีสมาธิ
เพิ่มขึ้นมากจนต้องขยายวง ฉันมีปรีชา
กมลไปช่วยเช็คชื่อผู้มาร่วม และ
ประเมิณนักศึกษาโครงการผู้สูงอายุร่วม
กับอาจารย์ณมล แล้วจึงกลับบ้านไป
กินข้าว เข้านี้ฉันไม่ได้ไปไหนเนื่องจาก
โครงการ 8 จะมาปรึกษาเตรียมการ
เรื่องโครงการนวดไทยที่บ้าน

ครั้นบ่ายจึงเร่งรวมคณะแนบ้าน
และโครงการ รวบรวมมาปรึกษาหารือ
จากนักศึกษา เขต 4 ที่ได้รับอนุญาตให้
เดินทางข้ามเขตมาอัดเทปเพลงซึกง รว
บ่ายสามครั้งอาจารย์ชอล แวะมาเยี่ยม
ฉันจึงได้ติดรถไปเที่ยวเขต 3 พร้อม
อาจารย์ณมล ทำให้มีโอกาสนพบ
อาจารย์รัชฎา (นุ้ม) อาจารย์ประชาสรรค์
(โหน่ง) และอาจารย์สมพงษ์ ทำให้เรา
ได้ร่วมวงสนทนากันมากมายตั้งแต่ไร้
สาระจนถึงได้สาระ ฉันประทับใจกับ
บทกลอนสนุกสนานของฝากจาก
อาจารย์ชอล และวิธีการดูดวงพื้นฐาน
ด้วยนิ้วทั้งห้า จากหัวแม่มือไปหานิ้วก้อย
ทรัพย์สิน ปัญญา วาสนา ชีชี (ภาระ) ขุนนาง

คาถาบูชาเมีย

รักเมียต้องอดทน	ต้องเป็นคนเคารพเมีย
รักเมียต้องสงเสีย	อย่าให้เมียต้องสงสัย
รักเมียต้องรักเดียว	อย่าได้เที่ยวไปรักใคร
รักเมียต้องทำใจ	ถึงอย่างไร เธอก็เมีย
รักเมียอย่าชี้เหล่า	ถ้าเมียเหวเราจะเสีย
รักเมียอย่าอ่อนเพลีย	คนรักเมียต้องแข็งแรง
รักเมียอย่าเที่ยวดึก	จะเกิดศึกผิวดำแดง
รักเมียอย่ารุนแรง	ค่อยๆ แฉง อย่าขับไ
รักเมียต้องยอมเมีย	เพราะว่าเมียไม่ยอมใคร
รักเมียต้องเข้าใจ	ไม่มีใคร ใหญ่กว่าเมีย
รักเมีย อย่าเถียงเมีย	คำพูดเมียใหญ่กว่าใคร
ชาติหน้าฉันใด	จงจำไว้อย่ามีเมีย

คาถาบูชาผัว

รักผัวต้องให้ผัว	หมดทั้งตัว	หมดทั้งใจ
รักผัวต้องอ่อนไหว	ผัวว่าไ	ต้องว่าตาม
รักผัวต้องเคารพ	ต้องประจบ	ไม่ลามปาม
รักผัวต้องคล้อยตาม	ไม่ว่าวาม	คอยเอาใจ
รักผัวต้องอดทน	ผัวเป็นคน	ไม่ยอมใคร
รักผัวต้องทำใจ	ใช้ผัวใคร	ก็ผัวเรา
รักผัวต้องหมั่นสวย	เดียวจะขวย	ผัวไม่เอา
รักผัวต้องคอยเฝ้า	ถึงผัวเมา	ก็ตามใจ
รักผัวต้องฝึกฝน	ผัวเป็นคน	ชอบของใหม่
รักผัวต้องเข้าใจ	ผัวไปไหน	อย่าห้ามปราม
รักผัวต้องแข็งแรง	ต้องพลิกเพลง	ให้บาทหวม
รักผัวต้องทุกยาม	ไม่ชักถาม	ให้ทวนใจ
รักผัวต้องกล้าเสีย	ยกน้องเมีย	ให้ผัวไป
รักผัวต้องสนใจ	ผัวเป็นไ	ต้องคอยดู
รักผัวต้องพูดง่าย	ไม่ไวยวาย	ไม่ลบหลู่
รักผัวต้องเฝ้าดู	หาอื่นหู	มาเอาใจ
รักผัวต้องเชื่อฟัง	ผัวเสียงดัง	ต้องทนไหว
รักผัวต้องรู้ใจ	ผัวอยากได้	ต้องหามา
รักผัวต้องใจเย็น	ผัวนั้นเป็น	เช่นเทวดา
รักผัวต้องบูชา	ผัวมีค่า	กว่าสิ่งใด
รักผัวต้องรักเดียว	อย่าไปเที่ยว	รักผัวใคร
รักผัวต้องแนใจ	ผัวของใคร	ก็ของมัน
รักผัวต้องแนแน	ต้องรักแท้	ผัวของฉัน
รักผัวต้องยึดมั่น	ทุกข้อนั้น	สำคัญเคย...

จาก... **ลุงล่อของพวกเราชาวภาคสนามร่วมๆ**

ราวๆ บ่ายห้าโมงฉันได้ดอกกุหลาบจากบ้าน 305 ไกลๆ บ้านที่เจียรนัยพลอย จึงมีกุหลาบกลับไปให้บัดดี๋คือ น้องเบงก์ ฉันแอบเสียบดอกไม้ไว้ที่ป้ายชื่อหน้าบ้าน การประชุมเขตนั่นแทรกด้วยความสนุกสนาน จากการฟังข่าวสารทางวิทยุเวลา 19.00 น. เขต 2 ของเราได้ฝากเสียงลอยลมและความคิดถึงไปยังเขตอื่นๆ ด้วย คิณนี้สันหนนาการของบ้านได้ดำเนินการครั้งใหม่ให้ทุกคนเผลอการเล่นบัดดี๋ บัดดีดอก เพราะหลายคนความมันแตกชะแล้ว ฉันจึงได้บอกเบงก์ในฐานะบัดดี๋ และบอกน้องในฐานะบัดดี๋ดอก และได้รู้ว่าเป็นบัดดี๋ และโก๋เป็นบัดดี๋ดอกของฉัน พวกเราต้องจับสลากใหม่ในการเล่นโมโนโต คือสามารถเป็นได้ทั้ง**บัดดี๋และบัดดี๋ดอกแบบทูอินวัน**

คิณนี้ฉันให้ทุกคนรีบประชุมบ้าน แม้ว่าจะมีคนขออาบน้ำ ใหม่ๆ ที่ก่อนหน้านี้มีเวลาทำภารกิจส่วนตัวก็ไม่รีบทำ เพราะฉันเห็นว่าส่วนรวมต้องมาก่อน ฉันรู้ว่าคงเกิดความไม่พอใจบ้างแต่คิดว่าได้ทำดีที่สุดแล้วในฐานะอาจารย์ประจำบ้านท้ายสุดของวันนี้ฉันเขียนบันทึกไม่จบก็ต้องเข้านอนแล้ว เพราะวังงเหลือเกิน



วันพฤหัสบดีที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2542

ดีหากว่าฉันตื่นด้วยความสดชื่น ฟ้ายังสลัวๆ แต่ฉันไม่รีรอลุกขึ้นเข้าห้องน้ำทันที หกโมงเศษๆ ฉันก็ได้ไปร่วมงานกับนักศึกษาโครงการ 6 ที่วัด มีผู้สูงอายุมาร่วมมากมาย และยังได้ร่วมถวายสังฆทานที่อาจารย์วีรศักดิ์เตรียมมาด้วย หลังการออกกำลังกายฉันไปร่วมวงกินข้าวเข้ากับบ้าน 205 กระทั่งแปดโมงครึ่งมีรถมารับ ไปชมโครงการบริการเขต 4 ได้แก่ โครงการอนามัยเด็ก โครงการประกวดหอยเชอรี่ โครงการนวดไทย และการใช้ลูกประคบ ได้แวะทั้งที่วัดและที่สถานีอนามัย ยังเจออาจารย์ปัทมพงษ์ อาจารย์ปิยธิดา อาจารย์ธีรวัฒน์ อาจารย์วิวัฒน์ และอาจารย์ปุ้มด้วย

เราเดินทางเข้าไปในเมืองเวลาเก้าโมงเศษไปลงแฟลตศูนย์แพทย์ 5 เอาของไปเก็บห้าโมงเย็นฉันรอรถมารับเดินทางกลับเข้าหมู่บ้าน มีเสียงฮอตดอกอ้อยๆ กินบนรถฟังเพลงเพราะๆ ช่วงทไวไลท์ และไปค้ำในบ้านอาจสามารถ อาจารย์พรณี และอาจารย์สมเดช ชวนกินข้าวเย็นด้วย ทั้งได้สนทนากับอาจารย์ปริดา แยมเจริญวงศ์ ท่านผู้เผ่าวัยหกสิบกว่าปี ผู้ชวนให้ฉันอยู่ชมหมอลำซึ่งยุคไฮเทค และอาจารย์ชาญชัย ผู้ฝากข่าววิทยุไปยังบ้าน 203 ว่า "เขต 4 จะไปส่งถ้าอาจารย์นกไม่หนีตามหมอลำซึ่งไปก่อน" ราวสามทุ่มครึ่งรถสองแถวใหญ่ของเขต 4 มาส่งฉันถึงบ้าน 203 ทันทีประชุมบ้านพอดี

และร่วมสุขสันต์วันเกิดให้แก่ต๋อย นักศึกษาแพทยศาสตร์ สร้างความเบิกบานใจแก่บ้าน 203 และได้ร่วมกันทำงานเต็มที่ ส่งท้ายด้วยการตรวจสอบบันทึกประจำวันของนักศึกษา ทำให้ฉันเข้านอนเป็นคนสุดท้าย และต้องวิ่งออกไปเก็บผ้าเมื่อได้ยินเสียงฝน ฝนตกหนัก เสียงดังมากเหมือนหลังคาจะรั่วก็ไม่น่าหลังคาสังกะสีที่ยิ่งทำให้เสียงฝนดังมากเป็นพิเศษ ส่งท้ายจริงๆ เมื่อตรวจงานเสร็จฉันจึงเข้านอน แต่ยังไม่ทันจะเข้านอนก็ได้ยินเสียงพูดคุยว่า เก้ได้สัมผัสตัวอะไรบางอย่างลื่นๆ กลมๆ บอกว่าเกรงจะเป็นงู แต่คุณยายบอกว่าอาจจะเป็นหางหนูก็ได้นะ และเหตุการณ์นี้ก็ทำให้เซ็งตื่นขึ้นมาแล้วเล่าให้ เพื่อนๆ ฟังว่า “ฝันเห็นงูรัดข้อมือ” เฮ้อ ! บ้านหรรษา

วันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2542

กิจกรรมยามเช้าวันนี้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดีเช่นเคย ได้ร่วมประชุมโครงการด้วย เกือบแปดโมงครึ่งกินข้าวเช้าเสร็จ รีบปั่นจักรยานกลับมาร่วมโครงการนวดไทย

ประมาณสิบโมงครึ่งหลังจากอาจารย์สมเดชเดินทางเข้ามาเยี่ยม รถตู้ของคณะเทคนิคการแพทย์โดยการนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย อึ้งพินิจพงศ์ ก็เข้ามาถึงมีนริศรา และวรรณิมาด้วย พ่วงด้วยน้องท็อป และน้องทิม ลูกชาย และลูกสาวของอาจารย์วิชัย คณะผู้มาเยี่ยมช่วยทำให้บรรยากาศของโครงการดำเนินไปด้วยดีเที่ยงครึ่ง ฉันนำทิมไปกินข้าวที่บ้าน 203 นำชมบ้านรีสอร์ท และเก้าอี้ที่ทำจากไม้ตาลที่นอนแสนสบายประทับใจทุกคน

ราวบ่ายโมงครึ่งโครงการจึงเริ่มขึ้นอีกครั้งที่วัด มีเรื่องที่ต้องแก้ปัญหาหลายอย่าง ทั้งได้รับความกรุณาจากอาจารย์วิชัย ช่วยเป็นวิทยากร กระทั่งบ่ายสามจึงถ่ายภาพร่วมกันก่อนเดินทางกลับมหาวิทยาลัยขอนแก่น เวลาที่เหลือฉันจึงได้ช่วยนำการออกกำลังกายแบบง่ายๆ ติดต่อน 15 ท่า เป็นที่สนุกสนานตึกครื้น เกือบสามสิบนาทีรวมทั้งเวลาอธิบายและให้สาระเสริมในเรื่องจรรยาบรรณ และการทวงแผนภูมิปัญญาไทยที่ควรค่าต่อการอนุรักษ์

คำคืนนี้ฉันคงมีความสุขกับชีวิตที่สดใสกับงานที่ผ่านไปกับความห่วงใยที่คาดว่าจะมีรอบดีการประชุมรวมอาจารย์และนักศึกษา เตรียมการเรื่องวิเคราะห์ปัญหาของชุมชนที่มออาจารย์จึงได้พบปะสนทนากัน สี่ทุ่มจึงกลับไปประชุมบ้าน และเข้านอนเวลาเลยเที่ยงคืน



วันเสาร์ที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2542

เขียนบันทึกด้วยร้อยกรอง

เช้าวันนี้ฝนเพิ่งสลดใสเหมือนเก่า
แต่อย่างเก่าเรื่องราวสุขันธรรมา
ฝนลงปรอยๆ เหน็บไม่ไหว
ตนธราอาจไม่มาออกกำลัง (แต่มีตนพอสมาทวนนะ)
จากนั้นแปดโมงสรงงานโครงการ
อาจารย์นฤมลจัดการรวมฉันไม่ได้
ชวนกันละสานงานการไม่ไหว
ดวงเราไม่ชดชงกลุ่มนก (ผู้สูงอายุ) มันตากลง
ที่กึ่งจากลมมันจึงทะเลล่อนร้อนกันทั่ว
สองทุ่มหนึ่งร้องว่า ! จินตอันธมพ์
วิทบุลลือสารธิดาต่อศูนย์สามทุ่มครึ่ง
ทำนเลวีธมธิดาการกิจทางน้ำ
ฉันนั้น!! สนิธณว่าน้ำอันใด
สามทุ่มสามทวนไป “ดื่มน้ำ” “อานน้ำ”
จึงผูกข้อความการกิจทางการ
เพื่อจะประสานเสริมการประชุม (อาจารย์)
สิบโมงเดินทางไม่บังเพลา
ลานบ้านหมุดดินน้ำดูน่าชม
ดารารโหทะนัมกล่อขึ้นมานอารมณ์
วันรมย์สุวิมล สมการณงานเดิน
เราเริ่มสิบเอ็ดโมงล่องถึงม่างสอง
ทุกคนได้ล่องร้องเพลงร่วมกัน
มีดทำบดด้วยเพลงเจ้าภาพจงเจริญ
จมน้ำกันพลัน “โมกมื่อออลา” (ของโธม)
ฝนตากพอดิฏกมธิดิจริงๆ
อาจารย์นฤมลตนจริง!! และถึงอย่างฉัน
ม่างสามทำตะแนบลงแรงช่วยกัน
เลวีจโหวัดพลันม่างลือพอดิ



- ฝนตากเฉอะ!! จะเรตรีมอานน้ำกันทั่ว
- ตูบกั้นตรวาวๆ ในวงประชุม (ทุ่มหนึ่งก็วัด)
- กลัมนันธมพ์ ร่ำความขงขม
- โอ! ช่าง!! สนิทฯ สมดังอารมณ์ของ
- เหวจด้วงประการณนี้

วันอาทิตย์ที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2542



ดูเหมือนจะเริ่มรู้สีกว้างแบบสบายๆวันนี้ตรงกับวันพระวันศีล มีผู้คนมาทำบุญที่วัดจนเต็มศาลา ฉันร่วมทำบุญตักบาตรได้เห็น ประเพณีการกรวดน้ำของที่นี่ว่าแปลกไปจากที่เคยเห็น คือการปั้นข้าวเหนียวตามจำนวนของเจ้ากรรมนายเวรที่เราจะอุทิศให้ แล้วจึงหยาดน้ำลงไป ในถ้วยที่มีข้าวเหนียวนั้น แล้วนำไปเทที่โคนต้นไม้ใหญ่ นี่คือนิเวศกรรมพื้นบ้านที่น่า สนใจอีกเรื่องหนึ่ง กลุ่มพ่อแม่ที่มาจำศีลก็ยังอยู่บนศาลาวัด ส่วนคนที่เหลือก็มาร่วม ออกกำลังกายกันอย่างล้นหลาม

เปิดโมเมนต์กลับบ้านไปกินข้าวเช้า และรอการมาของนักศึกษาโครงการนวดไทย เพื่อประเมินผลและให้ข้อคิดเห็นทั้งท้าย หลังปิดประชุมพิกลกับเสรี (นัส) เอาเฟรนชิป มาให้ฉันช่วยเขียนให้ ไม่นานก็ขึ้นรถตู้ของเขต 3 ไปร่วมถวายอาหารเพลที่วัดบ้านหนองไฮ และได้รับความกรุณาจากอาจารย์พระศักดิ์พาไปเยี่ยมอาจารย์สุชาติที่บ้าน 101 แต่ไม่ พบ จึงนั่งรถเยี่ยมชมเขต 1 เข้าถนนเล็กๆ วกไปวกมาจนผ่านบ้าน 108 ไปถึงบ้าน 109 ตั้งใจจะไปเยี่ยมอาจารย์เชิง เสียหายที่อาจารย์กลับไปแล้ว แต่เราก็ได้ไปเยี่ยมอาจารย์สุ ปริตาบ้าน 102 พวกเราจึงได้สนทนาเรื่องการวิเคราะห์สังคมชนบท เสียหายถ้าไม่รีบ กลับก่อนบ่ายสาม ฉันคงมีโอกาสได้เห็นพิธีกรรมการสะเดาะเคราะห์ของบ้านนาเพียง แต่ ก็ทำให้มีเวลาให้นักศึกษาที่บ้านเข้ามาปรึกษาหารือเรื่องส่วนตัว เริ่มจากตอยที่มาคุย เรื่องอาการปวดหลังจากหมอนรองกระดูกเคลื่อนของตนเอง แเบงก็ก็สงสัยว่า “ความ จริงใจ” ที่ฉันเขียนลงไปในสมุดบันทึกประจำวันของเบงก็นั้นหมายความว่าอย่างไร จึงทำให้เบงก็ได้มีโอกาสทำสิ่งที่ดีขึ้น และคนที่ฉันนึกไม่ถึงอีกคนที่เข้ามานำตาซิมคือ โก (โกวิทย์) เขาบอกว่า “เขาอิจฉาเบงก็กับเก้ที่มีคุณพ่อ - คุณแม่มาเยี่ยม” ในขณะที่ ตนเองเพิ่งเสียคุณพ่อไปได้หนึ่งเดือนเท่านั้น ฉันเพียงแคร์บฟังเพื่อให้โกได้ร้องไห้เต็มที่ และดีขึ้นในที่สุด

ค่าน้ำลูททั้งสิบสองเร่งทำอาหารและกินข้าว ร่วมกันเสร็จก่อนหนึ่งทุ่ม เวลาเดินทาง สู่เขต 3 ตาม สัญญาที่ให้กับเด็กๆ หลังจากที่คุณอาจารย์พระศักดิ์ เชิญ ชวนนักศึกษาไปเขต 3 และหลังจากที่แน่ใจแล้วว่า ไม่มีกิจกรรมของเขตที่สำคัญและได้รับอนุมัติจาก

ที่ใดที่ลูกที่นั่นก็ทำก็ได้เช่นกัน
รอที่พี่เราพร้อมก็จะรับกันมัน



อาจารย์พระศักดิ์ หัวหน้าเขตเรียบร้อยแล้ว นักศึกษาสนุกสนานกันเต็มที่ ปลื้มเมื่อได้พบเพื่อนต่างเขตและยังได้ดูงานการเช็คเครือข่ายวิทยุสื่อสารโดยอาจารย์ประชาสรรค์ ตามด้วยดูการเจียรไนพลอยบ้าน 302 ชมที่ร้องเพลงหน้าบ้าน 304 บ้านที่มีตะขาบมาไต่แขนอาจารย์พระศักดิ์ ยังโชคดีที่อาจารย์เคลิ้มหลับจึงไม่ได้เคลื่อนไหวร่างกาย มีเช่นนั้นคงถูกกัดไปแล้วก็ได้ ทุกคนไปรวมตัวหน้าร้านหมอลำในวัด ซึ่งถูกจัดให้มีการโอเกมมาตั้งเอาไว้ อาจารย์หมอสมพงษ์เชิญบ้าน 203 ขึ้นไปร้องเพลง ซึ่งพวกเราที่ตกลงด้วยเพลง “จะขอกี๊บขอ” และเพลง “หนูไม่รู้” ก่อนกลับเขต 2 เวลาสามทุ่มครึ่ง โอกาสนี้ถือว่านักศึกษาได้มาดูงาน ดูการนำเสนอต่อชุมชนด้วยในอีกแนวหนึ่ง ตัวอาจารย์เองก็ได้พบปะกัน อาทิ อาจารย์ศรีน้อย อาจารย์สุบิน อาจารย์เสรี อาจารย์ประชาสรรค์ อาจารย์อัศรานี และอาจารย์พระศักดิ์ คืนนี้เราได้มอบบรรยากาศดีๆ ให้แก่นักศึกษากลับบ้าน 203 เสียตายขาดบรรจบหัวหน้าบ้านคนเดียวที่ต้องไปประชุมโครงการบริการ ค่าคืนนี้ก็จบลงอย่างบริบูรณ์



วันจันทร์ที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2542

กิจกรรมยามเช้ามีการพัฒนารูปแบบมากยิ่งขึ้น ฉันเริ่มให้พ่อแม่เป็นผู้นำการออกกำลังกาย แปดโมงครึ่งจึงออกเดินทางเข้ามหาวิทยาลัย กว่าธูจะเรียบร้อยก็เกือบหกโมงครึ่ง เดินทางกลับแวะบ้านหนองผือ กินข้าวบ้าน 405 ตามคำเชิญของอาจารย์นุสรณ์ มีบัวลอยฟักทองและบัวลอยเผือกปิดท้ายความอร่อย แต่ฉันก็ยังไม่วางมือภารกิจที่เขต 2 กลับมาทันฟังการวินิจฉัยชุมชนครั้งที่ 2 ที่วัด

ราวสามทุ่มฉันร่วมประชุมบ้านกับนักศึกษา ซึ่งวาระเด็ดคือ วาระอื่นๆ ร่วมกันสุสันต์วันเกิดให้น้องเซ้งโดยมีแม่ปุยเป็นประธาน เป็นครั้งแรกที่ฉันได้กินเค้กหน้าเลนนำความขบขันมาสู่ทุกคนแต่ยังไม่เท่ากับเรื่องเจ้าบุญรอดโก๋น้อยที่รอดชีวิตอย่างเฉียดฉิวเซ้งขอซื้อชีวิตมันในราคา 70 บาท เพื่อทำบุญวันเกิด นี่คือบันทึกหน้า 8 ของภาคสามาร่วมมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี 2542



วันอังคารที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2542

กิจกรรมเช้านี้ยิ่งเพิ่มความมั่นใจของฉันในการสร้างกลุ่ม ออกกำลังกายแบบซิ่ง เกือบแปดโมงปั่นจักรยานเข้าเส้นทางเลี้ยวลัด เลาะถึงบ้านพ่อผู้ใหญ่มานบ้าน 206 ได้คุยเตรียมงานกับอาจารย์สรพรเพชญ์



บ่ายสามไปสถานีอนามัยรอบประชุมร่วมกับโครงการนวดแผนไทยที่นัดหมายกับกลุ่มชาวบ้านที่สนใจ และมีครูรำพรณี มีตขุนทด และพี่น้อง (เกษสุวรรณ สิงหาวรรณ) เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มาร่วมรับฟังและเป็นที่ปรึกษา ช่วงต้นการดำเนินกลุ่มค่อนข้างสับสนพอสมควร ฉันต้องคอยแนะนำพอสมควร และในที่สุดก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยความเรียบร้อยและลงตัว เราได้กลุ่มแกนนำแพทย์แผนไทยและการออกกำลังกายสืบเนื่องต่อไป

ราวห้าโมงเดินกลับบ้าน มีเวลานั่งเขียนบันทึก อาบน้ำก่อนค่ำมีดและกินข้าว ตอนแรกตั้งใจว่าจะไปฟังข่าวสารทางวิทยุรอบทุ่มตรงก็เกิดเปลี่ยนใจ นั่งตรจวมุดบันทึกประจำวันของนักศึกษาต่อจนครบสิบสองคน สามทุ่มเศษเสร็จทันประชุมบ้าน และมีเวลาตรวจรายงานวิธีชีวิตชุมชนและพูดคุยกับเด็กๆ สิ้นสุดบันทึกประจำวันวันที่ 19 ตุลาคมเพียงเท่านี้



วันพุธที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2542

สำหรับวันนี้ ฉันได้พูดคุยบางสิ่งบางอย่างกับโกวิทผู้ไม่ใช่ น้องโกคนเดิมมาได้ 2 - 3 วัน แล้ว ได้รับรู้เรื่องบางอย่างที่คิดว่าจะช่วยนักศึกษาได้ โดยเฉพาะบรรจบผู้ที่กำลังหอยเหงานในชีวิตเพราะน้องเอนบ้าน 202 อาหารเข้าที่บ้าน 202 จึงเป็น**วงปิดใจเล็กๆ** และเกิดการนัดหมายร่วมกันรับประทานอาหารเช้า แม้จะเสร็จธุระและไขปัญหาบางอย่างให้ได้ดีๆ ได้แล้ว เวลาที่เหลือฉันจึงพร้อมเต็มที่สำหรับงานที่ตนเองเตรียมมา

บ่ายสี่โมงฉันไปตลาดเหมือนอดแอ และได้พาอาจารย์ณมลไปเยี่ยมบ้าน 102 ก่อนกลับมาเซต 2 และแล้วอาหารค่ำก็นำความสุขใจมาสู่สมาชิกทั้งบ้าน 202 และ 203 แถมยังได้ขึ้นรถปิคอัพมาวัดด้วยกัน เพื่อประชุมการนำเสนอโครงการและการวินิจฉัยชุมชน ซึ่งนักศึกษาเซต 2 ทำได้ดีมาก ฉันว่าจะปิดสมุดบันทึกวันที่ 20 ตุลาคม ที่ศาลา วัดแต่ก็ปิดไม่ลง



เมื่อเวลาสามทุ่มครึ่งขณะรอเริ่มประชุมบ้าน ก็มีเรื่องมากมายให้สนทนา ร่วมกัน และโกศนเดิมก็มีลูกเล่นมาหลอกจันโดยมีลูกบ้านอยู่รอบข้าง พร้อมกับแจ้งว่า “พวกเราทุกคนมีของบางอย่างจะให้อาจารย์” พร้อมกับยื่นถาดเล็กๆ ก้อนหนึ่งมาให้และถามว่า “อาจารย์จะเอาไหมครับ” นักศึกษาทุกคนบอกว่า “อาจารย์อย่าเอาเลยคะ” แต่ในที่สุดจันก็ตัดสินใจว่าจะเอาก็พลันมีรถตู้จากเขต 3 แวะมาเยี่ยม ยิ่งเพิ่มคนเชียร์ไม่ให้เอามากขึ้น แต่ในที่สุดจันก็เอาพร้อมกับหยิบถาดขึ้นมาอย่างระมัดระวัง ทันใดนั้นทุกคนก็พูดพร้อมกันว่า “อาจารย์เป็นคนเอาถาด” ทำให้จันหัวเราะก๊าก ระคนความประทับใจอย่างมากมาย

ราวสี่ทุ่มเมื่อหัวหน้าบ้านกลับมาจากการประชุมกรรมการเขตแล้ว ทุกคนก็อำลา ราตรีสวัสดิ์ (โอยาซุมินาไซ) บ้าน 301 ที่มาเยี่ยมเยือนพวกเราถึงบ้าน ก่อนที่พวกเราจะประชุมบ้าน และทำแบบทดสอบครั้งที่ 2 หลังจากนั้นยังต้องตรวจรายงานครอบครัว ของนักศึกษาด้วย ดูไปได้แค่สองกลุ่มก็เรียบร้อย นอนๆ ...



วันพฤหัสบดีที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2542

ตีห้าเวลาตื่นของบ้าน 203 ตอยประกาศจากคณะปฏิบัติตามด้วยเสียงของไก่ที่พูดว่าอย่านอนกินบ้านกินเมือง ทุกคนจึงจำใจต้องตื่นกันหมด และหกนาฬิกาพวกเราจึงไปรวมตัวกันที่วัด ร่วมกันทำบุญ ตักบาตรและถวายภัตตาหารเช้าจนเสร็จ ขณะที่รอพ่อพราหมณ์ และนางรำบายศรีสู่ขวัญ พวกเราก็กินประทานอาหารเช้าร่วมกันเป็นแถวยาว และจันก็ประสานกับฝ่ายดำเนินการของนักศึกษาในการสนทนาการเล็กๆ ด้วยการส่งตัวแทนแต่ละบ้านมาแจ้งรายการอาหาร ซึ่งบ้านสามทำได้ดีที่สุดเมื่อให้แข่งไปแจ้งว่ามีลาบเสนห์สาวบ้านสามแกงอ่อมหนุ่มหล่อ และแกงบวดฟักทองไม่รู้ลืม ทำให้ทุกคนฮือฮากันมาก และพอถึงบ้านแปดก็เลยมีรายการอาหารแกงจิตติลี ผัดผักจิตติลี และของหวานดีห้า เลยได้ฮากันตรึม



เวลาเก้าโมงหลังจากที่ตัวแทนกลุ่มแม่บ้านบ้านหนองผือ หมู่ 6 ขับร้อง
สรภัญญะอำนวยการแก่พวกเราเขต 2 เราก็ได้รับการบายศรีสู่ขวัญจากชาวบ้าน และ
มีว่าเชิญขวัญจากน้องๆ บรรดาลูกศิษย์ของครูพรณี จากโรงเรียนหนองผือวิทยา หลัง
เสร็จจากการสู่ขวัญผูกข้อมือก็มีการร่วมกันพัฒนาวัด เวลาที่เหลือก่อนเที่ยงครึ่งฉัน
กลับมารวมคณะและทำงานที่ค้างคา รวมทั้งฟังสาระเพิ่มเติมจากอาจารย์ณัฐมลที่บ้าน
202 ก่อนกลับบ้านมาร่วมรับประทานอาหารกับบ้าน 206 ที่มาเยือนบ้าน 203 เป็นการ
ผูกสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้าน หลังจากนั้นทุกคนก็แยกย้ายเตรียมแข่งกีฬา บ่ายวันนั้นฉัน
เตรียมสรุปงานทั้งหมด ก่อนที่จะจรถูไปดูกีฬาสมัครเล่นที่สนามโรงเรียนบ้านหนองผือ
จำเริญพัฒนา ช่างๆ สนามกีฬามีต้นหญ้าเล็กๆ ออกดอกมีลักษณะคล้ายกระดุมเม็ดเล็กๆ
สีขาวขึ้นอยู่เต็ม ฉันจึงใช้เวลาขณะชมกีฬาเก็บดอกหญ้ามาฝาก.....**ฝากหัวใจดวงน้อยๆ
ของตนเอง บางคนอาจคิดว่าดอกหญ้าเป็นสิ่งไร้ค่า แต่สำหรับฉันแล้ว ถ้ามีใครสักคน
มอบดอกหญ้าที่เก็บมาให้สักก่าคงมีคุณค่ายิ่งกว่าดอกกุหลาบช่อใหญ่สักช่อด้วยซ้ำ
ดอกหญ้าหลายๆ ดอก เมื่อนำมารวมกันแล้ว จะดูเป็นกลุ่มเป็นพุ่มสวยงามตาม
ธรรมชาติจริงๆ และมีความหมายที่ดียิ่ง.....**ถ้าผู้รับสามารถรับรู้ได้ถึงความตั้งใจของผู้ให้



ผู้นำชุมชน ตอนท้ายมีรางวัลร่วมกัน
ข้ากลับพวกเราโชคดีมีรถตำรวจ
อาสาส่งถึงบ้าน 203 พวกเราถึง
บ้านเร็วกว่าการเดินเช่นทุกครั้ง จึง
ได้ประชุมบ้านและมีกิจกรรมรอบ
กองไฟเล็กๆ จี๋ข้าวเหนียวและเผามัน
แฮ่! หมดไปสองอาทิตย์แล้วหรือนี้
วันเวลาช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน

เวลาพุ่มครึ่งฉันออกจากบ้าน 205 ไป
ร่วมงานที่วัดได้ชมการแสดงมากมายเริ่ม
จากซูลู เชิงภูไท ละครสรุปโครงการทั้ง 8 ซึ่ง
ทำได้ดีมาก สลับการแสดงอื่นๆ และเต้น
ประกอบเพลง สุดท้ายหลังแจกใบประกาศ
มอบของรางวัลต่างๆ และส่งมอบวิดิทัศน์
การออกกำลังกายแบบซิงกและนวดไทยให้





วันศุกร์ที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2542

ทุกคนรีบตื่นเก็บข้าวของเตรียมพร้อม ส่วนฉันยังต้องสาละวันกับการตรวจสอบฉบับที่ประจำวันของนักศึกษา วันนี้ฉันมีเรื่องที่ต้องขอบคุณการฝึกภาคสนามร่วมๆ ที่สอนให้ฉันเป็นคนรู้จักให้ออกาสผู้อื่นและคิดก่อนพูดมากขึ้น เช่นจากเหตุการณ์เข้านี้ เมื่อฉันเห็นนักศึกษาคนหนึ่งขับมอเตอร์ไซด์ ซึ่งถือว่าผิดกติกาของการฝึกภาคสนามร่วมๆ มีผลต่อการตัดลดเกรดหนึ่งระดับ เหตุที่นักศึกษาประพตติผิดครั้งนี้ก็ด้วยความจำเป็น เนื่องจากมีคนไม่สบาย อาการไม่ค่อยดี ซึ่งเป็นคุณตาในบ้านหลังที่นักศึกษาไปพักด้วย นักศึกษาจึงต้องรีบขับมอเตอร์ไซด์ไปแจ้งเจ้าหน้าที่ของสถานีนอนมัย ถ้าฉันไม่ถามไถ่ให้รู้ความและตัดลินเด็กไปก่อน ฉันคงเสียใจแย่

เจ็ดโมงฉันนำนักศึกษาทำขันธุ์ทำ ประกอบด้วย ดอกมะเขือห้าคู่ เทียนห้าคู่ และเงินที่จะมอบให้ตากับยายพร้อมให้พี่แดงบ้านข้างๆพิธีกรรมนี้เป็นสิ่งดีงามที่ฉันอยากให้นักศึกษาได้สัมผัส หลายคนน้ำตาปริ่มรวมทั้งฉันด้วย เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยพวกเราได้ถ่ายภาพร่วมกันหน้าบ้านส่งท้ายการอำลาจากปิดฉากชีวิตบริสุทธิ์ สดใสไร้สิ่งหมอง อีการะหนึ่ง

ประธานกรรมการกลาง
นายศุภเนตร มาตรสงคราม
นักศึกษา
สัตวแพทยศาสตร์

ทุกสิ่งล้วนเพื่อใน
อามเน้งอามโนลจน
เน้งอนงดพื่อมอดตน
ท้อซัดโกมใจนี้

มอลชน
เจ้งทั้น
เน้งนุโนม้นตน
ฉ่าฉั่นเน้งมกล

บันทึกกริสำหรับคุณ

